

"Följande text är en ordagrann översättning av videoundervisningen med den Engelska titeln "Should We Stone Our Children." Avsikten är att göra det lättare för dig att förstå sammanhanget mellan tal, text, bilder, media och diagram i videoundervisningen och på så sätt underlätta för dig att förstå den Engelska presentationen. Det kan förekomma en och annan svårighet med rätt översättning från Engelska till Svenska och ibland några smärre grammatiska fel som du får ha överseende med. Vi hoppas ändå att du skall få ett gott utbyte av videopresentationen med hjälp av denna översättning."

Skall vi stena våra barn?

När man börjar inse att hela Guds ord fortfarande är sanningen och ingenting har avskaffats, dröjer det inte länge innan någon frågar "Så, ni stenar fortfarande era barn?"

Jag har personligen ställt mig denna fråga flera gånger, och kanske du har ställt samma fråga.

Vem som helst med någon kunskap om Bibeln vet att steningsbudet och andra dödsstraff verkligen är en del av Bibeln, och om vi undervisar att alla Guds bud fortfarande är giltiga, verkar detta på ytan vara en ganska logisk fråga och en ganska viktig sådan.

Vissa kanske ställer denna fråga med verklig oro. Uppenbarligen skulle ingen förälder vilja stena sina egna barn. Den som söker Guds sanningar kan givetvis kämpa med denna fråga. Frågan i sig frammanar ett ärligt svar till en kärleksfull och omtänksam förälder. De troende som söker sanningen, kommer att vara motiverade att förstå exakt hur Gud vill att vi ska tillämpa och konkret handskas med detta bud.

Å andra sidan bryr sig en del inte ens söka och ta reda på sanningen utan bara förminskar budet till en förvriden form av dess egentliga innebörd. Resultatet blir att man utnyttjar sina känslor mot Guds lag och sanningen i hans Ord.

Ibland kan det vara en ateist eller agnostiker som närmar sig frågan på det här sättet, och tyvärr är det ibland bekännande troende på Guds Ord.

Frågan är nästan alltid ställd i den meningen att Gud är helt absurd om inte rentav ond när han ställer fram sådana bud.

I själva verket skulle det göra det längsta kapitlet i Bibeln, Psalm 119, till ett enda stort skämt. Psalm 119 handlar om Guds lag, som naturligtvis också omfattar dödsstraffsbuden.

Om någon således kritiserar steningsbudet är det uppenbarligen inte förenligt med Psalm 119.

Oavsett vad orsaken är till att någon ifrågasätter dödsstraffen i Skriften, är denna undervisning avsedd att ta itu med alla problem och dagordningar och peka på vad Skriften verkligen lär i detta ämne.

Tyvärr närmar sig många Guds ord med en uppfattning om att Guds lag har avskaffats, vilket gör den här frågan betydligt svårare att förstå. Man anser att har Gud har raderat vissa slumpmässigt utvalda bud som han tidigare förklarat som perfekt sanning. Enligt en sådan lära var vår Gud vid ett och samma tillfälle en förespråkare av dödsstraff för vissa brott, men har nu ändrat sig och har en annan inställning.

Man menar på att i princip har alla bud som finns i Gamla testamentet avskaffats, om vi inte kan hitta en direkt befallning och komma med en ny tolkning av Nya testamentet. Även om Herrens Sabbat, Högtidsdagar, kostinstruktioner etc. alla praktiserades i Apostlagärningarna av troende som Paulus, Stefanus, Petrus med flera, anses alla dessa bud avskaffade av större delen inom kristenheten. Vad vi får höra av teologer (inte Skriften) är att dessa bud praktiserades bara av tradition och inte av lydriad. Många följer blint sådana mänskliga läror och har aldrig ifrågasatt och testat detta mot Guds ord om det verkligen är sanning.

Det är verkligen beklagligt eftersom vi alla till slut är ansvariga inför Guds domstol för vad vi tror och inte vad vi lär. Ganska ofta, och i motsats till vad vi skulle lära oss i Markus 7, är det ofta våra egna läror som fångas upp av tradition istället för av Biblisk lydriad.

Om vi ska tro att hela Skriften är instruktioner i rättfärdighet (2 Tim 3:16-17) och att inte ett jota eller prick i lagen har avskaffats förrän himmel och jord förgås (Matteus 5:17-19), då vi måste tro alla buden fortfarande gäller för Guds folk.

Dödsstraff är en del av Guds ord och undervisades från Mose stol (Matteus 23:1-3). Vare sig vi vill erkänna det eller inte, gäller detta även de Bibliska buden avseende dödsstraff.

Så de som motsätter sig Guds sanningar och frågar oss; *"Stenar ni era barn när de inte lyder?"* De frågar så eftersom de försöker vädja till känslorna från en kärleksfull förälder. Men det finns en obehaglig logik som förutsättning för denna fråga.

I verkligheten säger de;

"Hela Bibeln är inte längre sann. Titta bara på vad du då skulle behöva leva upp till!"

Den genomsnittlige kristne förklarar att dessa bud har avskaffas och tagits bort från Guds lag. Så detta är alltså nu en mindre känsloladdad fråga för ett sådant trossystem.

Ateister och agnostiker är ofta lite mer intellektuellt ärliga i det här fallet, och kan se en tydlig motsättning i en sådan lära genom att faktiskt läsa och studera Bibeln. De ser detta som ett hinder för att ens tro att Guds ord är sant. De är inte nöjda med de typiska traditionella kristna svaren och borde inte heller vara det.

Kan vi lära något från ateister och agnostikers frågeställningar?

Finns det Bibliska svar för dem som för närvarande gör, eller en gång förlitade sig på den traditionella kristna läran, som undervisar att vissa bud avskaffats när det gäller detta ämne?

Hur kan vi närmar oss detta? När vi börjar att förena många ofta traditionella läromotsättningar om Guds lag, blir vi till slut tvingade att inse att hela Guds lag fortfarande är kvar intakt, precis som Herren tänkt.

Det finns i stort sett svar på allt om man är villig att investera tid till förståelse av vad Skriften verkligen lär i detta ämne.

Det finns bara två typer av människor; De av den goda säden, som producerar god frukt och som alltid försöker att förstå Guds Ord det bästa de kan, så att de sedan kan tillämpa det i sina liv. Sedan finns det också de av dåligt utsäde, som producerar rutten frukt och som inte önskar följa Guds Ord, men i bästa fall ordnar till en behaglig lära som passar deras intressen och mänskliga natur.

Den olyckliga sanningen är att den senare gruppen är de som ser till att det kliar i öronen på så många som möjligt och vänder troende bort från sanningen i Ordet.

Sådana lärare finns det gott om och de hittar ofta mycket stöd, eftersom Skriften talar om att många längtar efter och söker upp dessa.

2 Timoteus 4:2-3

Predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, varna och förmana med allt tålmod och all undervisning. Det ska komma en tid då människor inte längre står ut med den sunda läran utan samlar åt sig mängder av lärare efter sina egna begär, så som det kliar i deras öron att få höra. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter.

Detta väcker förstås frågan;

Varför finns det inga steningar eller andra former av Bibliska dödsstraff idag?

Nja, den medelmåttige kristne bryr sig inte ens om att försöka förstå frågan, eftersom de flesta moderna läror säger att dessa bud nu avskaffas. Även att försök förstå hur buden skulle tillämpas och hur man kan var inblandad, är till synes värdelöst vetande.

Men hur är det med troende som tror att hela Bibeln fortfarande är sann? Vad händer om vi verkligen gör det som står i 2 Timoteus 4:2? Vad händer om vi vill "predika Ordet" som består av många bud som de flesta läror har kastat i papperskorgen. Hur ska dödsstraffsbud i Bibeln efterlevas?

Det finns flera misstag som ateister/agnostiker och traditionellt kristna ofta gör i denna känslomässigt laddade fråga:

- 1) De missar de **kriterier** som krävs för att Bibliskt tillämpa detta bud.
- 2) De missar den **process** som krävs för att Bibliskt tillämpa detta bud.
- 3) De missar den lagliga **struktur** som krävs för att Bibliskt genomföra detta bud.
- 4) De tror att detta bud förmodligen är dåligt till att börja med.
- 5) De tror att våra känslor och önsknings kan användas till att fastställa vad som är sanning.

Budet som sådant hittar man i 5 Mosebok 21:18-21;

5 Moseboken 21:18-21

Om någon har en uppstudsig och trotsig son, som inte lyder sin far eller mor och inte lyssnar på dem trots att de tuktar honom, så skall hans föräldrar ta honom och föra honom till de äldste i staden vid stadens port. Och de skall säga till de äldste i staden: "Den här, vår son, är uppstudsig och trotsig och vill inte lyda oss utan är en frossare och drinkare." Då skall alla män i staden stena honom till döds. Du skall skaffa bort det onda ifrån dig. Hela Israel skall höra detta och känna fruktan.

Omedelbart kan vi se att detta är ett mer komplicerat bud än vad de flesta tror och förstår. Det är först efter det att sonen gjort uppror mot sin far och/eller mor kontinuerligt när han ställs inför en konsekvent disciplin, som sonen ställs inför de äldste. Det är inte som när ett barn bara tar en kaka ur burken utan att fråga och därför Bibliskt sett skulle stenas till döds.

Det finns andra parametrar och kriterier som vi måste ta hänsyn till. Det är först när föräldrarna beslutar att deras barn inte kan tillrättavisas och kontinuerligt vägrar att gå på Guds vägar, som situationen blir ohållbar eller eskalerade, och han förs till de äldste för omprövning och beslut, som ändå inte behöver leda till stening.

Vad är då den etablerade processen som de äldste handskas med?

Det fanns ett domstolssystem för alla dödsstraff som hade sitt säte vid stadsporten. Det Bibliska dödsstraffssystemet kräver en särskild juridisk struktur som bygger på Bibliskt (Torah) baserade principer och riktlinjer. Det finns för närvarande inte ett land på Jorden, inklusive Israel, som lever med den sanna Bibliska struktur och process som krävs för att genomföra detta bud.

Det är dessa domstolar(inte vi) som ska befalla att genomföra de Bibliska dödsstraffen. Som en följd av detta är alla troende för närvarande föremål för de statliga myndighetslagar i det land de lever, eftersom det inte finns någon Biblisk domstol idag.

De personer som har Biblisk rättighet och ansvariga för dödsstraffsbuden finns för närvarande inte i sin sanna beordrade form på jorden idag. Det finns alltså för närvarande ingen domstol inrättad för att tillämpa dessa bud.

Samma regler gällde under det första århundradet under romerskt styre. Dödsstraff krävde ett godkännande både från Romarna och Sanhedrin för att utföra dessa straff enligt Skriften eftersom de var under romersk regering. Israel förlorade sin statliga självständighet på grund av sin olydnad.

Flera instanser i Nya testamentet var inte ens lagliga och bröt följaktligen mot Guds bud. Steningen av Stefanus var ett exempel (Apg 6-7). Han var falskt anklagad för att undervisa om att Jesus ändrat Guds lag.

Jesus sa aldrig att Guds lag skulle förändras, så därför var vittnena helt klart falska som Apostlagärningarna 6:13 beskriver det. Om han hade sagt att Guds lag skulle ändras, så skulle de ha varit sanna vittnen.

Försöket till stening i Johannes 8 är ett annat exempel där man inte rättade sig efter den bibliska processen; de rådgjorde aldrig med de äldste. Strukturen och processen för dödsstraff är rätt definierat i Guds lag (Torahn).

5 Moseboken 16:18

Du skall för dina särskilda stammar tillsätta domare och tillsyningsmän åt dig inom alla de städer som Herren, din Gud, ger dig. De skall döma folket med rättvisa.

Alla fall skulle föras fram och bedömas rättvist. Endast Bibliskt utsedda domare som rättade sig efter Guds ord var tillåtna att döma i dessa frågor.

5 Moseboken 1:16-17

Vid den tiden befallde jag era domare och sade: "Hör efter vad tvisten gäller mellan era bröder och döm rättvist mellan en man och hans bror eller främlingen hos honom. När ni dömer skall ni inte vara partiska utan lyssna både till den ringe och den höge. Ni skall inte frukta för någon människa ty domen hör Gud till. Och om något fall blir för svårt för er, skall ni lägga fram det för mig, så att jag får höra det."

Om det fanns några rimliga tvivel om att en person inte uppfyllde kriterierna för dödsstraff så skulle ärendet omedelbart bordläggas.

2 Moseboken 23:7

Håll dig långt ifrån orätt sak. Du skall inte döda den som är oskyldig och har rätt, ty jag frikänner inte någon som är skyldig.

5 Moseboken 17:11

Efter den lag de undervisar dig i och efter den dom de avkunnar för dig skall du handla. Du skall inte vika av från de ord de meddelar, vare sig till höger eller vänster.

I gamla skrifter finner vi att om Sanhedrin stenade mer än två personer under en sjuårsperiod betraktades de som blodtörstiga domare (Babyloniska Talmud).

Det är faktiskt ganska svårt att på biblisk grund få rätt att stena en person till döds. Det hände inte ofta, och när det hände var det alltid ett samstämmigt beslut om att någon hade satt sig upp mot Gud och förkastat Hans vägar.

För att säkerställa en giltig dom i viktiga frågor fanns ett detaljerat vittnessystem som krävdes för att domarna skulle kunna avkunnas.

Vittnessystemet

Om vi är medvetna om en synd, är vi befallda att avslöja vår kännedom om den synden.

3 Moseboken 5:1

Om någon hör edsförpliktelsen och kan vittna om något som han själv sett eller på annat sätt fått reda på, men inte berättar det, då syndar han och bär på missgärning.

En utredningsprocess tillsattes för att bevisa att eventuella anklagelser var utom allt tvivel.

Om det fanns någon tvekan om att anklagelserna inte var sanna, måste ärendet läggas ned eftersom det var emot Guds lag att av misstag döma de rättfärdiga eller oskyldiga (2 Mosebok 23:7).

Det fick inte finnas det minsta tvivel om att den tilltalade var oskyldig.

5 Moseboken 13:14

Då skall du noga undersöka, rannsaka och utforska.

Om det då visar sig vara sant och kan bekräftas att något så avskyvärt har ägt rum hos dig

Alla anklagade skulle behandlas lika och alla vittnen måste vara djupt rotade i Guds Ord. Alla vittnen skulle hålla sig till fakta och inte låta sig påverkas i endera riktningen av önskemål hos majoriteten.

2 Moseboken 23:1-3

Du skall inte sprida ett falskt rykte.

Du skall inte stödja den ogudaktige genom att bli ett falskt vittne.

Du skall inte följa mängden och rätta dig efter den i det onda, så att du vränger rätten när du vittnar i något mål. Du skall inte vara partisk för den fattige i hans rättssak.

Vitnesssystemet krävde två eller tre vittnen för att upprätta någon anklagelse.

5 Moseboken 19:15

Det är inte nog om bara ett vittne träder upp mot någon som anklagas för ett brott eller en synd, vilken synd han än kan ha begått. Efter två eller tre vittnens utsago skall var sak avgöras.

Hebreerbrevet 10:28

Den som förkastar Mose lag ska utan förbarmande dö om två eller tre vittnar mot honom.

1 Timotheus 5:19

Ta inte upp en anklagelse mot någon av de äldste om det inte finns två eller tre vittnen.

2 Korinterbrevet 13:1

Det är nu tredje gången jag ska komma till er.

Efter två eller tre vittnens ord ska varje sak avgöras.

1 Korinterbrevet 14:29

Två eller tre profeter ska tala, och de andra ska pröva det som sägs.

1 Korinterbrevet 14:27

Om någon talar tungomål får två eller högst tre tala, en i sänder, och någon ska uttyda.

Matteus 18:20

För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Nu bör det åtminstone vara lite klarare att det är mycket mer komplicerat kring dödsstraffsprocessen än många tror.

Processen var reserverad för det bibliska rättsväsendet. Att genomföra dödsstraffsbuden enligt Svensk lag, skulle vara att bryta mot Guds bud som inte är kompatibla med Svea Rikes lag, eftersom vi för närvarande INTE är en del av det bibliska rättsväsendet.

Alla intellektuellt ärliga personer som studerar Guds ord kommer snabbt att upptäcka att en sådan tillämpning av Guds bud inte skulle innebära att kunna "välja och vraka" på något sätt.

Gud utvalde i förväg vilka dessa bud var avsedda för och vi är skyldiga att respektera det. Precis som det finns bud som är specifika för män, kvinnor, barn, jordbrukare, äldste och präster m m, finns det bud för de bibliska domstolarna. Ingen kan plötsligt förklara sig vara överstepräst eller äldste etc och börja praktisera sina egna bud. Det är absurt och likadant är när det gäller dödsstraffbelagda brott och den rättsliga processen.

Det kan vara en grund till förvirring.

De flesta inser inte att de som praktiserar hela sanningen i Bibeln, inte kan utesluta dödsstraffsbuden eftersom det skulle vara att "välja och vraka" vilka bud man ska lyda och vilka som man kan strunta i. Dessa bud är för specifika människor i den heliga nationen Israels församling som för närvarande inte existerar som Bibliskt praktiserbar.

Prejudikatet i Skriften är från början att vi ska underordna oss lagarna i det land där vi bor eftersom detta inte tvingar oss att bryta Guds bud som ambassadörer för Israel.

Bara för att de kriterier som kan saknas i Svenska domstolars lagar att fungera som avsett, ger inget bibliskt stöd eller företräde för att vi kan börja välja och vraka bland andra bud som tagits bort eller avskaffats.

När det första templet förstördes och judarna var i Babylonisk fångenskap och offersystemet inte kunde upprätthållas i avsaknad av ett tempel, gav det inte dem rättighet att vanhelga Sabbaten, strunta i Herrens högtider eller förklara gris och hummer som rena livsmedel och de gjorde det inte heller.

Bara för att det bibliska domstolsväsendet för närvarande inte fungerar som det skulle göra, är det ingen ursäkt för att slumpvis upphäva delar av Guds lag. Alla Guds lagar gäller fortfarande! Vi behöver bara tillämpa dem på ett Bibliskt sätt.

Om någon utövade de bibliska dödsstraffsbuden idag, skulle det faktiskt bryta mot Guds bud. Det skulle vara att ignorera och bryta den etablerade bibliska process som givits till dem som är bibliskt ansvariga och domare i dessa frågor. Vi är befallda att inte göra det själva och vi har inte beviljats någon sådan autonomi.

Anklagelser om att "inte utöva bibliska dödsstraff" som motsägelse till att fullfölja lydnad till Torahn (Guds lag) är endast ett bevis på att man inte förstått vad Ordet säger. Det är falska anklagelser.

Så om nu inte någon betraktar oss som en grupp rättsliga domstolsäldste, är hela förutsättningen för frågan helt enkelt inte Biblisk.

Det är genom förståelse för behovet av vittnen och ett bibliskt etablerat domstolsväsende som Jesus agerande i Joh kapitel 8 blir mer förståeligt.

Vissa anser att i Joh 8, avskaffade Jesus budet om stening. Detta skulle isåfall ha fått Jesus själv att bryta mot Guds lag (Joh 3:4).

Då måste vi också fråga oss, begick Jesus någonsin synd? Om så vore fallet skulle han inte vara det perfekta offret. Men vi vet ju att han inte syndade och han är det perfekta offret för våra synder.

Johannes 8:1-12

och Jesus gick till Olivberget. Tidigt på morgonen var han tillbaka på tempelplatsen. Allt folket samlades omkring honom, och han satte sig ner och undervisade dem. Då förde de skriftlärdade och fariseerna dit en kvinna som hade blivit gripen för äktenskapsbrott. De ställde henne i mitten och sade: "Mästare, den här kvinnan greps på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott. I lagen har Mose befallt oss att stena sådana. Vad säger då du?"

Detta sade de för att pröva honom och få *något* att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och började skriva *med fingret* på marken (som om han inte hörde).

När de fortsatte fråga honom, reste han sig och sade:

"Den av er som är utan synd kan kasta första stenen på henne."

Sedan böjde han sig ner igen och skrev på marken.

När de hörde *detta* började de gå därifrån en efter en, de äldste först.

Han blev lämnad ensam kvar med kvinnan som stod där. Jesus reste sig upp och sade till henne:

"Kvinna, var är de? Har ingen dömt dig?"

Hon svarade: "Nej, Herre."

Då sade Jesus: "Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda nu inte mer!"

Jesus talade till dem igen och sade:

"Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Även om det händer mer sällan, är berättelsen om äktenskapsbryterskan i Johannes 8, något som ibland används som stöd för att Jesus avskaffade Guds lag.

Resonemanget är detta:

Fariséerna konstaterade alldeles riktigt att det finns ett bud i Mose lag att äktenskapsbrytare ska stenas. De förde fram en kvinna tagen på bar gärning till Jesus. Han stenade henne inte och inte heller någon annan gjorde det. Alltså drar man slutsatsen att Guds lag inte längre ska tillämpas. Detta förmodade logiska resonemang bygger på det faktum att Jesus sa; "*Den som är utan synd, låt honom kasta första stenen.*" Detta fastställer att alla som har syndat inte kan döma andra.

De flesta Bibeltrogna forskare menar på att detta inte kan vara en giltig slutsats. Felet i en sådan tolkning blir ganska uppenbar om man spenderade lite mer tid i sina studier. Även de bibelforskare som håller fast vid att hela Ordet är inte längre är sant, eftersom de anser att lagen avskaffats, citerar vanligtvis de förmodade "bevisverserna" från Galaterbrevet, Romarbrevet eller Kolosserbrevet (m m), till stöd för sin uppfattning. Men eftersom dessa texter ibland fortfarande missförstås, tillämpas felaktigt och förvirrar andra, bör först Johannes 8:1-12 läsas.

Ett stort problem är kärnpunkten i slutsatsen, vilket är underförstått att vi inte bör döma andra. Men Skriften är tydlig på att vi ska även döma varandra i olika frågor om synd. Skriften ger oss även en trestegsprocess:

- 1) privat
- 2) halvprivat och därefter
- 3) offentligt avståndstagande.

Inte bara det. Skriften säger klart att vi ska eftersträva att andra dömer oss enligt Guds lag för att hjälpa oss att avslöja vår synd så att vi kan ta itu med den på bästa sätt. Med andra ord, vänner ska inte låta sina vänner leva i synd. I själva verket betyder det att genom att inte döma andra betraktas faktiskt också vi som syndare. Vi bör även döma oss själva för att exponera vårt egen synd.

Endast genom att döma kan vi avslöja synd i oss själva (först) och synd i andra (därefter). Det enda sättet att lära känna dem är att urskilja och bedöma frukten i deras liv (Matteus 7:15-20).

De som motsätter sig detta (även i Skriftens ljus) brukar ofta fokusera på den egennyttiga uppmaningen till "enhet" som anledningen till att vi inte bör döma andra. De har snabbt glömt att Kristi kropps uppgift är att stå enade i tro och utöva sanningen (Guds ord) som inte förenas igenom det som är falsk enhet

(Ef 4). Vi ska växa till i uppbyggdhet om sanningen i kärlek. Som Paulus så riktigt säger;
Vilken gemenskap kan ljus ha med mörker?

Om Jesus lär att vi inte bör döma andra och sedan lyda sådana verser som Romarbrevet 16:17-18, 2 Korinterbrevet 6:17, 2 Timoteus 3:5-6 och 1 Johannes 4:1 är faktiskt helt omöjligt.

Vi är kallade att tillrättavisa och förmana. Vem vill att andra ska leva i synd (slaveri under synden)?

2 Timoteus 3:16-17

Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.

Vi ska vara tacksamma för korrigeringsfrågor från andra eftersom det är till vår fördel.
Vem vill leva i synd (fångenskap)?

Ordspråksboken 10:17

Att ta vara på förmaning är vägen till livet, den som föraktar tillrättavisning far vilse.

Ordspråksboken 12:1

Den som älskar fostran älskar kunskap, oförnuftig är den som hatar tillrättavisning.

Ordspråksboken 15:10

Fostran är något ont för den som överger vägen, men den som hatar tillrättavisning måste dö.

Jeremia 5:3

*Herre, är det inte trofasthet dina ögon söker? Du slog dem, men de kände ingen smärta.
Du lät dem förgås, men de vägrade att ta emot tillrättavisning.
De gjorde sina pannor hårdare än klippan och vägrade att omvända sig.*

Vi ska alltså korrigera varandra i omtanke och kärlek enligt Guds lag som den enda källan till etablerad sanning. Hur lite skulle vi inte älska någon för att inte hjälpa dem att hantera sin egen synd (bryta Guds lag)? Slutsatsen att Jesus skulle ha undervisat oss i Johannes 8, om att inte döma andras synd är således helt felaktig. En sådan undervisning skulle istället skada Kristi kropp om man började tolerera och ignorera synd.

En sådan tolkning av Johannes 8 skulle göra Bibeln ogiltig av de flesta kristna forskare.
Med detta sagt, hur ska vi då förstå denna berättelse?

Fariséerna och de skriftlärda anklagade kvinnan för att bryta mot Guds lag;

5 Moseboken 22:22

*Om en man ertappas med att ligga med en annan mans hustru, skall de båda dö,
både mannen som låg med kvinnan, och kvinnan. Du skall skaffa bort det onda från Israel.*

3 Moseboken 20:10

*Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru,
skall den som begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru straffas med döden,*

både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan.

Genom att föra kvinnan till Jesus och därefter hänvisa till Mose lag undrade de;

Vad säger du?

Med andra ord försökte fariséerna och de skriftlärda snärja Jesus till att göra något som stred mot Guds lag. Det var deras uppenbara motiv;

Detta sade de för att pröva honom och få något att anklaga honom för.

Så frågan måste ställas om fariséerna och de skriftlärda verkligen inte var korrekta i det faktum att denna kvinna hade begått äktenskapsbrott och det är också klart att Mose lag befäller att hon skulle stenas. Hur kunde de då förvänta sig att detta var en fälla för Jesus? Vad saknades? Om Jesus genomförde det här budet, vad skulle då deras anklagelse vara? Om inte Jesus höll med om att hon skulle stenas, så skulle hans undervisning bryta mot Mose lag. Det skulle betraktas som synd.

1 Johannes 3:4

Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen.

Uppenbarligen skulle detta placera oss i ett mycket dåligt läge eftersom vi inte skulle ha ett perfekt offer för att täcka våra synder.

Vi vet att Jesus inte syndade, så hur kommer det sig då att kvinnan inte stenades?

Men innan vi tar itu med det, har vi ett annat problem att ta ställning till beträffande om Jesus någonsin undervisade mot Mose lag. Om så vore fallet skulle han ha misslyckas med prövningen av den kommande Messias som ges i Guds lag och han skulle betraktas som en falsk profet.

5 Moseboken 13 och 18 användes för att bestämma om en profet var sann eller falsk. Detta var den typiska processen under det första århundradet. Det är därför de skriftlärde testade Jesus, eftersom de rent bibliskt var befallda att göra så. Alla profeter som avvek från Mose lag ansågs vara en falsk profet och skulle dödas enligt föreskrifterna. Självklart vet vi också att det inte var sant om Jesus eftersom han var en "profet lik Moses."

För att besvara detta, behöver vi känna till Guds lag tillräckligt bra.

Vi kommer att se att Jesus gjorde det till fullo.

Mose lag säger också (vilket fariséerna givetvis inte nämnde);

5 Moseboken 19:15

Det är inte nog om bara ett vittne träder upp mot någon som anklagas för ett brott eller en synd, vilken synd han än kan ha begått. Efter två eller tre vittnens utsago skall var sak avgöras.

Fariséerna hävdade att kvinnan hade begått äktenskapsbrott, ändå ser vi inga tecken på att några vittnen fördömde henne.

Således är det den fälla som fariséerna försökte ställa Jesus inför. Även om det är sant att kvinnor ska stenas enligt Mose lag, är det inte allt som måste beaktas i den här frågan. Det finns krav och kriterier

som måste läggas fram inför domstolen för att fastställa saken. Om det inte fanns två eller tre vittnen för att fastställa hennes synd så fanns det ingen anledning att döma henne till döden.

Om Jesus skulle ha genomfört straffet skulle han brutit mot Mose lag (mord) och han skulle inte vara vårt perfekta offer. Han skulle ha varit lika skyldig och under lagens förbannelse som alla andra.

Om du minns från berättelsen, skrev Jesus något på marken så snart de frågade honom vad han hade att säga. Varför?

Efter att ha skrivit, sa han att den som är utan synd att kasta första stenen, vilket innebär att alla var syndiga i sina handlingar och avsikter just då. Varför?

Han frågade henne; "*Har ingen dömt dig?*" Varför ställer han denna fråga? Var det effekten av att fördöma henne som var den synd han hänvisade till? Det enda möjliga svaret är att det bibliska antalet vittnen för att kunna fördöma henne var inte närvarande.

5 Moseboken 19:15

Det är inte nog om bara ett vittne träder upp mot någon som anklagas för ett brott eller en synd, vilken synd han än kan ha begått. Efter två eller tre vittnens utsago skall var sak avgöras.

När Jesus så frågar;

"Har ingen dömt dig?" är faktumet detta; Jesus hade inte fallit för deras knep.

Om han skulle ha deltagit i hennes stening, då han skulle han ha fallit i deras fälla. Han skulle ha deltagit i en stening som inte upprättats med två eller tre vittnen. Det skulle ha varit som lagbrottet med steningen av Stefanus i Apostlagärningarna 7, när han falskeligen anklagades för att ha undervisat mot Mose lag. 5 Moseboken 19:15 är troligen vad Jesus skrev i sanden. Det var av betydelse för Jesus att få full insyn i den "fälla" som fariséerna försökte gillra. Han genomskådade dem.

Bakgrunden till behovet av att ha vittnen för att fastställa ett straff fortsätter även om vi läser vidare. Det intressanta är att fariséerna omedelbart försöka använda vad han skrev i sanden emot honom från och med vers 12. Jesus krävde två eller tre vittnen för att fastställa frågan om stening enligt Mose lag och därmed exponera synden hos alla närvarande. Intressant nog vände fariséerna på det hela och krävde två eller tre vittnen för att fastställa hans auktoritet.

Johannes 8:12-13

Jesus talade till dem igen och sade: "Jag är världens ljus.

Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." Fariseerna sade till honom:

"Du vittnar om dig själv! Ditt vittnesbörd är inte giltigt."

Ändå har Jesus ett svar till dem genom att bevisa att han har vittnesmål från ett annat vittne, Fadern.

Fariséerna misslyckades inte bara med att snärja honom till att synda när deras fälla avslöjades. De misslyckades också med att försöka använda samma skriftställe mot honom. Fariséerna och de skriftlärda var verkligen strategiska i sin laglösa komplot för att snärja Jesus, men eftersom han visste allt om Guds lag segrade han över deras bedrägeriförsök.

Obs: Det bör noteras att vissa kristna bibelforskare ifrågasätter om den här historien verkligen fanns med i Johannes ursprungliga bok. Skälet till denna tvekan beror på att denna berättelse inte existerar i de fyra äldsta kända grekiska manuskripten eller i arameiska Peshitta dokument.

Berättelsen dyker plötsligt upp senare i nyare nyare manuskript. Även om dess giltighet inte med säkerhet kan styrkas, är det väl känt att dess äkthet verkligen är ifrågasatt i akademiska kretsar. Det fortsatta studiet fortsätter dock som om det är en riktig dokumentation av en verklig händelse.

Varför instiftade Gud dödsstraffen?

Dödsstraff är utformat för att fostra, vägleda och välsigna oss.

I Skriften sägs det att de som vägrar att följa Guds vägar har ett hjärtan av sten (Hesekiel 36:26-27).

Det är ganska ironiskt att Gud väljer att använda stenar för att korrigera felaktiga beteenden i sitt etablerade rättsväsende.

Ett mycket uppenbart syfte med lydnad till Guds bud, är att han vill välsigna oss:

5 Mos 11:26-27, Ps 112:1, Ps 119:1-2, Ps 128:1, Ord 8:32, Jes 56:2, Matt 5:6, 5:10, Luk 11:28, Jak 1:25, 1 Petr 3:14 och Upp 22:14.

När andra börjar utöva falska läror och traditioner mot Guds bud, börjar det att infektera Guds folk med anti- Guds lag beteende, eller synd.

Synd är slaveri enligt Guds ord och det är Guds vilja att hans folk inte ska vara korrumpade och leva i synd. Det är Guds vilja att rensa extrem offentlig synd från sin kropp, så att det inte skadar resten av kroppen och locka andra in i samma trældom. Genom att fastställa detta dödsstraffssystem skapas förhoppningsvis gudsfruktan och uppmärksamhet för Gud och hans vägar (5 Mos 21:21) och samtidigt avlägsnas personer som inte har någon önskan att följa eller älska Honom (1 Joh 5:2-3).

Guds vägar är så underbara och till en sådan välsignelse för hans folk, att han inte kan tillåta någon person eller grupp av människor att negativt påverka hela kroppen och därmed få dem att vända sig bort från honom. Detta är Guds sätt att korrigera och rädda så många som möjligt från att vandra på samma destruktiva väg.

Denna process var effektiv så länge ledarskapet i Isreal förblev trogna den Bibliska tillämpningen av Guds bud och vandrade på hans vägar. Steningar var då otroligt sällsynta.

Det uppenbara historiska problemet är att Israel ledarskap ofta övergav Guds vägar och systemet fungerade inte som det var avsett, vilket i många fall gjorde att Guds folk avföll och splittrades upp och skingrades.

En ateist eller agnostiker som betraktar denna dödsstraffsprocess kan inte se värdet i dess utformning och syfte. Anledningen till detta är att dessa kritiker ser inget värde i Herrens bud, så de lyckas inte se varför Gud skulle släppa ut sådana stränga och djupa åtgärder för att verkställas på sitt eget folk. De ser det som barbariskt, ont och orättvist.

Tyvärr förstår inte heller många bekännande troende idag hur viktig Guds lag är för hans folk. Om Gud inte trodde att hans lag är en sådan förmån för oss, då skulle det ha funnits någon disciplin och åtgärder som ingår i hans lag för att hjälpa oss att upprätthålla lydnaden till den. Själva det faktum att han införlivade så allvarliga konsekvenser när brottslingar överger Hans lag är ett bevis på hur viktigt Gud känner att hans lag är i sin kärlek till oss! Gud är inte elak för att genomdriva och ge oss sin lag. Detta gör han av sin godhet!

Här är hur Skriften definierar Guds lag:

1. Lagen välsignar lydnaden och förbannar olydnaden. Den välsignar oss när vi lyder och förbannar oss när vi inte lyder.

5 Moseboken 11:26-28

Se, jag förelägger er i dag välsignelse och förbannelse: Välsignelse, om ni lyssnar till Herrens, er Guds, bud som jag i dag ger er, och förbannelse om ni inte lyssnar till Herrens, er Guds, bud, utan viker av ifrån den väg jag i dag befäller er att gå och följer andra gudar som ni inte känner.

(5 Mos 11:26-27, Ps 112:1, 119:1-2, 128:1, Ord 8:3, Jes 56:2, Matt 5:6, 5:10, Luk 11:28, Jak 1:25, 1 Petr 3:14 och Upp 22:14).

2. Lagen definierar synd. Om vi bryter mot Guds lag är det synd. Om vi iakttar Guds lag, syndar vi inte längre.

1 Johannes 3:4

Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen.

(Jer. 44:23, Hes 18:21, Dan. 9:11, Rom. 3:20, 7:7 och 1 Joh 3:4).

3. Lagen är perfekt. Perfekt innebär att den inte kan göras bättre. Perfekt innebär också att om du tar något bort från den är den inte längre perfekt.

(Ps 19:7, Jak 1:25).

4. Lagen är frihet.

Psaltaren 119:44-45

Jag vill alltid följa din undervisning, för alltid och för evigt.
Jag kan gå fram på rymlig plats, för jag begrundar dina befallningar.

Det innebär att om vi följer Guds lag, är vi fria.

Fria från vad kan man fråga sig? Fria från synd! Kom ihåg hur Jesus vandrade här på jorden? Han följde Guds lag till punkt och pricka. Kom ihåg att han sa att vi skulle vandra som han gjorde?

Det är därför som Kristus är frihet och att det är sanningen som gör oss fria (Joh 8:32).

Men vad är då sanningen?

(Ps 119:45, Jak 1:25, 2:12).

5. Lagen är sanningen.

Psaltaren 119:142 beskriver det bäst;

Psaltaren 119:142

Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, din undervisning är sanning.

(Ps 119:142, Mal 2:6, Rom 2:20, Gal 5:7, Ps 43:2-4 och Joh 8:31-32).

6. Lagen är vägen.

2 Moseboken 18:20

Du skall upplysa dem om stadgar och bud och låta dem veta vilken väg de skall vandra och vad de skall göra.

(2 Mos 18:20, 5 Mos 10:12, Joh 22:51, Kon 2:3, Ps 119:1, Ord 6:23, Jes 2:3, Mal 2:8, Mark 12:14 och Apg 24:14).

7. Lagen är liv.

Ordspråksboken 6:23

Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus, förmanande tillrättavisning.

(Job 33:30, Ps. 36:9, Ord 6:23, Upp 22:14).

8. Lagen är ljus

Ordspråksboken 6:23

Ty budet är en lykta och undervisningen ett ljus, förmanande tillrättavisning är en livets väg.

(Job 24:13, 29:3, Ps 36:9, 43:2-4, 119:105, Ord 6:23, Jes 2:5, 8:20, 51:4, 2 Kor 6:14 och 1 Joh 1:7).

9. Jesus är Lagen, Guds ord kommen i mänsklig gestalt.

(PERFEKT+FRIHET+VÄGEN+SANNINGEN+LIVET+LJUSET=Lagen/Jesus).

Uppenbarelseboken 19:13

och han var klädd i en mantel som var doppad i blod, och hans namn är Guds Ord.

(Ps 27:1, Joh 1:1-14, 14:5-11, 1 Joh 1:7, Upp 19:13).

10. Lagen är också till för dem som en gång var hedningar (utlänningar/från nationerna) men nu har blivit inympade i Israel.

4 Moseboken 15:15-16

Inom församlingen skall samma stadga gälla för er och för främlingen hos er, en evig stadga från släkte till släkte. Som det är för er, så skall det vara för främlingen inför Herrens ansikte. Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er."

(2 Mos 12:19, 12:38, 12:49, 3 Mos 19:34, 24:22, 4 Mos 9:14, 15:15-16, 15:29 (om Rut,) Jes. 42:6, 60:3, Matt 5:14, Ef 2:10-13, Apg 13:47, Rom 11:16-27, Jer 31:31-34, Hes 3 och 1 Joh 2:10, 1:7).

11. Lagen är Guds anvisningar om hur man älskar honom, hur man älskar andra, och hur man inte ska älska sig själv.

1 Johannes 5:2-3

När vi älskar Gud och håller hans bud, då vet vi att vi älskar Guds barn. Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga

(2 Mos 20:6, 5 Mos 5:10, 7:10, 11:13, 11:22, 30:16, 6:5, 3 Mos 19:18, Neh. 1:5, Dan. 9:4, Matt 22:35-37, 10:39, 16:25, Joh 14:15, 14:21, Rom 13:9, 1 Joh 5:2-3 och 2 Joh 1:6).

Kanske det nu har blivit lite mer tydligt varför Gud är så intresserad av att ha oss bland sitt folk och ge oss möjlighet att lära känna och leva efter hans vägar. Allt som riskerar att undanhålla dessa förmåner för Guds folk är verkligen en grov kränkning och ger allvarliga konsekvenser.

Någon som ser Guds lag som oviktigt, kommer också att uppleva Guds disciplinering i som alldeles för extrem. Således är problemet inte Guds fastställda discipliner, utan vår egen personliga eller gemensamma oförmåga att Bibliskt förstå förmånen av och den stora betydelse hans lag har för oss.

Den profetiska synen på stening

Det finns ytterligare en sak att överväga om ämnet stening och dödsstraff.

Om man granskar alla de brott som förtjänar dödsstraff, ser man snabbt ett mönster. Alla buden är starkt relaterade till deltagande i allvarliga andliga äktenskapsbrott. När vi syndar (bryter mot Guds lag) handlar det ofta om att tillbe andra gudar. Titta i din Bibeln så kommer du att se sammanhanget. Det är i grunden en och samma sak. 5 Moseboken 13 är ett bra exempel.

Om du inte följer Guds bud, så följer du andra gudars instruktioner. Även om de är dina egna riktlinjer, gör du dig själv till gud över den Högste. Du upphöjer dina egna vägar över Guds vägar.

Anledningen till detta är enkel; om vi lyder och följer andra vägar som inte är från Gud, finns det bara en källa till detta. Om vi upphöjer dessa vägar över Guds vägar, då har vi i själva verket med vårt hjärta och med vårt beteende (oavsett vad vår mun säger), förklarat att Guds vägar är mindre värda. Detta är en form av avgudadyrkan och därmed andlig otukt. Detta hände ganska ofta med Guds folk i Skriften.

Det återkommande mönstret av lydnad, avfall och tillrättavisning av sitt folk är ganska uppenbart för alla som har investerat lite tid att studera hans Ord.

Så vad betyder det för oss?

Som de flesta vet; "*det finns inget nytt under solen.*" Om det är Skriftens mönster från första början, så är det samma mönster som existerar i dag och fortsätter till slutet.

Jesaja 46:10

Jag förkunnar från början vad som skall komma och långt i förväg det som inte har skett.
Jag säger: Mitt beslut skall gå i fullbordan, allt vad jag vill kommer jag att göra.

Mönstren i Skrifterna är till för att visa oss sanningen, inte att förvirra oss.

När vi närmare undersöker sista tidens händelser finner vi att hela syftet med den stora vedermödan är att leda Guds folk ut ur det Babyloniska levnadssättet (det mystiska Babylon, Upp 17-18) och leda oss tillbaka till Guds vägar.

Två vittnen dyker upp för att undervisa Guds ord till alla som kommer att lyssna (Upp 11).

Tre änglar kommer att flyga uppe på himlen och förkunna Ordet till alla nationer (Upp 14).

På den tiden kommer alla att ha möjlighet att höra hela sanningen och ingenting annat än sanningen, för dem som är villiga att lyssna.

Det finns inga fler ursäkter, inga fler möjligheter att enkelt bli lurade. Linjer kommer att dras, och alla måste välja sida.

Vi som hans folk, måste antingen komma ut ur henne, det Babyloniska levnadssättet, annars kommer vi att dela hennes plågor.

Uppenbarelseboken 18:4-5

Och jag hörde en annan röst från himlen: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor. Hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott.

Även Hebreerbrevet talar om detta:

Hebreerbrevet 10:26-31

För om vi fortsätter att synda med vett och vilja efter att ha fått kunskap om sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna, utan bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld som ska förtära motståndarna. Den som förkastar Mose lag ska utan förbarmande dö om två eller tre vittnar mot honom.

Hur mycket strängare straff tror ni då inte den förtjänar som trampar på Guds Son, föraktar det förbundsblod som har helgat honom, och som kränker nådens Ande? Vi känner honom som har sagt: *Min är hämnden, jag ska utkräva den*, och dessutom: Herren ska döma sitt folk. Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.

1 Petrus 4:17

Tiden är inne för domen, och den börjar med Guds hus.
Men om den börjar med oss, vad blir då slutet för dem som inte lyder Guds evangelium?

Allt detta kan hittas hos profeterna, i Jesus och Paulus ord och i Uppenbarelseboken.

Dessa är alla saker man kan studera och bevisa för sig själv.

Här är praktisk förståelse eftersom det gäller frågan om stening.

Under den stora vedermödan blir steningsbudet en fysisk verklighet för de som vägrar att omvända sig och vända tillbaka till Gud och Hans vägar, utan fortfarande älskar en blandning med Babyloniskt levnadssätt, och flagrant vägrar korrigering och undervisning.

Kom ihåg att det krävs två till tre vittnen för att upprätta en anklagelse (Upp 11).

De två vittnena anländer och förkunnar för världen att de bör ändra sina vanor.

Ett annat vittne, det tredje, kommer från de tre änglarna som ger evangeliet till hela världen.

Uppenbarelseboken 14:6-7

Och jag såg en annan ängel flyga uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för

jordens invånare, för alla folk och stammar och språk och länder, och han sade med stark röst:
"Vörda Gud och ge honom äran! Stunden för hans dom har kommit.
Tillbe honom som har gjort himlen och jorden, havet och vattenkällorna."

Samma evangelium sa Petrus att vi ska lyda och förklara det som hela Guds Ord;

1 Petrus 1:23

Ni är ju **födda på nytt**, inte av en förgänglig säd utan av en oförgänglig, genom Guds levande ord som består (för evigt).
(Having been **born again**, not of corruptible seed but incorruptible, through the word of God which lives and abides forever).

Och bara för att klargöra det ytterligare säger Petrus att Ordet är för evigt.

1 Petrus 1:25

men Herrens ord består för evigt.
Detta är det ord som har förkunnats för er.

Och författaren till Hebreerbrevet sa att det var samma evangelium som gavs vid Sinai.

Hebreerbrevet 4:2

Evangeliet har förkunnats för oss liksom för dem, men de hade ingen nytta av ordet de hörde eftersom det inte smälte samman i tro med dem som lyssnade.

Och Kristus är Guds Ord (Joh 1:14, Upp 19:13), och är densamma i dag, igår och i evighet (Hebr 13:8).

Till slut försöker Gud att föra allt sitt folk tillbaka till hela sitt Ord genom två vittnen och tre änglar som förkunnar evangeliet. Tyvärr lyssnar inte många och därmed har de två vittnena inget annat val än att avge sitt vittnesmål inför domaren när de efter att ha mördats kommer tillbaks till himlen igen.

Kom ihåg att de två faktiskt är "vittnen" enligt Bibeln själv. De kommer att framföra sitt ärende och vi kommer närmare att få se att se vad det kommer att innebära. De står som bevis mot världen och de som fortsätter att blanda Guds vägar med Babyloniskt tänkande.

Just nu erbjuds vi nåd eftersom vi har blivit bedragna och det är inte samma som en uppenbar upproriskhet. Det kan bara vara upproriskhet när vi blir presenterade för sanningen och vägrar att lyssna till den.

I den sista tiden, kommer de två vittnena att helt ta bort bedräglighetens slöja. Det som en gång var oavsiktlig synd, blir då uppenbarat som upproriskhet hos dem som fortfarande vägrar att omvända sig och vända tillbaka till Guds vägar. De begår i själva verket andlig äktenskapsbrott och föredrar att fortsätta göra det.

Vilken välsignelse det är att uppleva att så många kommer ut ur detta bedrägeri i dag och delar välsignelserna med Guds vägar!

Den mer olyckliga verkligheten är att Guds vrede kommer att hållas ut under den sista tiden. De som fortfarande befinner sig i Babylons dunkel får en chans att omvända sig och vända tillbaka till Guds lag och Sanningen. För dem som inte vill göra det, utan väljer att stanna kvar i andligt äktenskapsbrott,

precis som Guds lag (Torahn) beskriver det, blir straffet stening av "Hela staden" efter att ärendet på ett rättfärdigt sätt blivit bedömd inför den himelska domstolen.

Det är här det börjar bli intressant, men samtidigt också mycket sorgligt.

Av just denna anledning, beskrivs den sista vredesskålen i Uppenbarelseboken 16:17-21;

Den sjunde tömde sin skål över luften. Och en stark röst gick ut från tronen i templet: "Det har skett." Och det kom blixtar och dån och åska och en så stor jordbävning att något liknande aldrig har hänt så länge människan har funnits på jorden, så stor och väldig var jordbävningen. Den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman. Gud kom ihåg det stora Babylon och räckte det bågaren med sin stränga vredes vin. Alla öar flydde, och bergen fanns inte mer. Stora hagel, tunga som talenter, föll från himlen över människorna, och de hädade Gud för hagelplågan eftersom den var mycket svår.

Detta för att krossa dem som fortsatte att begå andligt äktenskapsbrott med det mystiska Babylon.

Det beskriver på ett effektivt sätt vad som definieras som Guds vredes vinpress, där dessa människor likställs med att skörda druvor i Israel.

Det är Gud som stenar världen enligt sin egen lag, hans Torah.

För att Gud skall förklaras rättfärdig och helig använder han sin egen standard (Guds lag, nedskrivna av Mose) för att definiera rättfärdighet och helighet.

Om Gud inte stenar världen för äktenskapsbrott, skulle han inte längre vara helig eller rättfärdig. Hans egen lag kräver det av honom. Uppenbarligen är det inte så lämpligt att tillhöra denna grupp.

Pröva allt detta mot hans Ord, och du kommer att märka att steningsbuden inte avskaffats i något avseende. I själva verket kommer den slutliga steningens att ske exakt efter det schema som just beskrivits, eftersom Guds lag fortfarande är gällande.

Om du inte är bekant med det mystiska Babylon, överväg då att lära dig mer om denna avgudatro och hur du faktiskt kan vara delaktig av den genom några av dina traditioner och uttryckssätt.

Gud ber oss att göra oss av med dessa traditioner och inte dyrka honom genom att blanda ihop djävulens (solgudens) vägar med Guds vägar (5 Moseboken 12).

Detta är inte avsett att skapa skräck hos bekännande troende, men eftersom vi är inne på temat stening är det en realitet som är profetiskt förutsagd och verkligen kommer att hända. En mycket betänkvärd sak i det hela är att Gud är kärlek, men han är också rättfärdig och helig. Vi måste studera hans Ord för att bevisa oss godkända in för honom och arbeta på vår frälsning med fruktan och bävan.

Gud har en mycket viktig punkt i sitt Ord. Om vi verkligen bara älskar honom, då är det också bara hans vägar vi bör älska och följa, inte fiendens.

Beviset på vår kärlek är att vi följer honom och hans instruktioner.

Orspråksboken 28:9.

Om någon vänder bort sitt öra och ej vill höra lagen, då är också hans bön en styggelse.

Shalom

Vi hoppas att du har haft utbyte av denna undervisning och kom ihåg, pröva allt!
Vidoeversionen av denna och annan undervisning hittar du på; <http://www.testeverything.net>

Shalom, och må Herren välsigna dig när du vandrar vidare i hela Guds fullkomliga Ord.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#